

מילחמה בסוכות

ברחבי הארץ נמשחה מילחמה. המצב אינו משתפר. הוא מחמיר בהתמדה.

בסוכות תשמ"ח היתה מדינת-ישראל על נתיביה במצב של מילחמה. כמעט כל הכותרות בעיתונים העי...

בירושלים נורה למוות צעיר יהודי מטוח קרוב בסימטה בעיר העתיקה. התוקף הצמיד אקדח לצווארו וירה. הר...

בעזה ירו חיילים במפגנים, ובעיקר בתלמידי המיכללה. לרברי המקורות המקומיים, נורו ונפצעו עש...

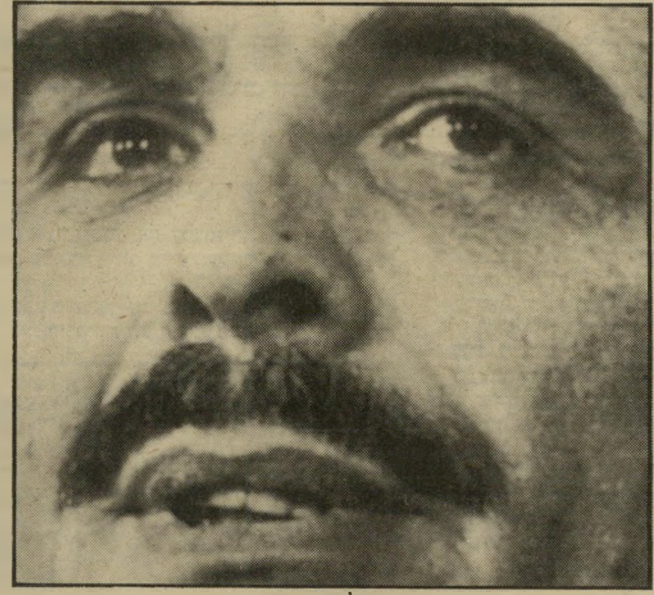
הדבר קרה אחרי שתי תקריות, שהסעירו את הרוחות במקום. בתקרית הראשונה נורו למוות קבלן, מהנדס ואל...

התקרית השניה אירעה כאשר נצערה חוליית מחתרת בת ארבעה אנשים בשתי מכוניות, שהיו עמוסות בנשק, ואולי היו בדרך לפיגוע.

אי-שש"כ נורה ונהרג. אחר-כך נהרגו ארבעת יושבי-המכונית. אנשי-עוז מ' אמינים כי הוצאו להורג אחרי שנלכדו, ומכאן הסערה.

יתכן שאת המחאה אירגנה מחתרת הג'יהאד האילסאמי, אירגון דתי-קיצוני של חוריס-כתשובה. עשרות רבות של צעירים וצעירות נצערו וטופלו בדר...

הולך במילחמה הישראלית-פלסטינית. זהו סיכסוך לאומי. עד כה היתה התנועה הלאומית הפלסטינית, בהג'הת אש"ף, חילונית בעיקרה. כמה מן המנהיגים הקיצוניים ביותר במחנה זה היו דווקא נוצרים, כמו הר"ר ג'ורג' חבש. עכשיו כובשת הרת המוסלמית חלק מן הנוער הפלסטיני בשטחים הכבד, וגם בישראל עצמה. כאשר סיכ...

המלך חוסיין ערבים במקום פרס

סוך לובש צביון דתי, הוא מתרחק מן ההגיון, ויישובו קשה פי כמה, אם הוא אפשרי בכלל. אם יתקדם תהליך זה, עלול סיכוי שלום להידחות לדרות. היוזמות הן מקומיות. אין החוליות המקומיות פועלות עוד על פי הנחיות מחו"ל. אין שליטה ישירה למנהיגות אש"ף על החוליות והתנועות הפועלות. ממילא קשה הרבה יותר לחזות מראש את הפיגועים ולמנעם. המצב אינו משתפר, אלא להיפך. הוא מחמיר בהדרגה ובאיטיות, אך ללא הפסק.

שום אירוע בתולדות המדינה לא עורר תיקוות כה רבות כמו הביקור ההיסטורי של אנוור אל-סאדאת בירושלים. תיקוות אלה התממשו בחלקן - השלום עם מצרים חי וקיים. אולם התיקוות שהיו בשני הצדדים, כי השלום החלקי יביא לשלום מלא, התבדו כליל. המילחמה בין ישראל והעולם הערבי, ובעיקר עם העם הפלסטיני, נמצאת בעיצומה. השבוע חל יום-השנה (על פי הלוח הכללי) של שני מאורעות הקשורים זה בזה: ב-6 באוקטובר 1973 פרצה מילחמת יום-הכיפורים, שתוצאותיה הפסיכולוגיות איפשרו לסאדאת לפתוח בזיזמת-השלום, וב-6 באוקטובר 1981 נרצח סאדאת בידי קיצונים מוסלמיים, בין השאר בגלל יוזמה זו. בחודש הבא יחול יום-השנה העשירי לביקור ההיסטורי עצמו. איך נראה השלום בעיני האישים המצריים, שהיו קרובים ביותר לסאדאת? דפנה ברק ריאיינה השבוע בקאהיר, במשך כמה ימים, שורה של אישים מצריים. עדויותיהם מזדהות בכמה נקודות עיקריות, אך אינן מזדהות בכל הפרטים. תוך כדי כך התגלו כמה עובדות חדשות חשובות.

ג'יהאן סאדאת:

- ★ סאדאת חשב להתפטר אחרי ביקורו בירושלים!
★ ערב הידצחו אמר: אלך לפגוש בקרוב באללה!
★ הוא אמר: כשאללה ירצה ב', ימצא אותי!

כמאל חסן עלי:

- ★ שרון הודיע לי על הפלישה הקרובה ללבנון!
★ אמרתי לאדיק: אתה מטבס על הר גבוה!
★ שכנתי עם סאדאת בבית-החולים ונתתי לו רעיון!

מוצטפה חליל:

- ★ שרתי הביטחון המצריים התנגדו לזיזמת-השלום!
★ הופתענו מן הכביייתיות של בגין לחזור אל העבר!
★ בגין וסאדאת לא החליפו בארוחה אך מילה אחת!
★ המטרה היחידה של בגין היתה להעליב אותי!

בוטרוס בוטרוס-ע'אלי:

- ★ אמרו לי להכין נאום בשביל סאדאת בכנסת!
★ מבין כל מחייבי הנסיעה, הייתי הפסימי ביותר!
★ לא נכון שכל מי שלקח חלק בזיזמה נכגע!

אויס מנצור:

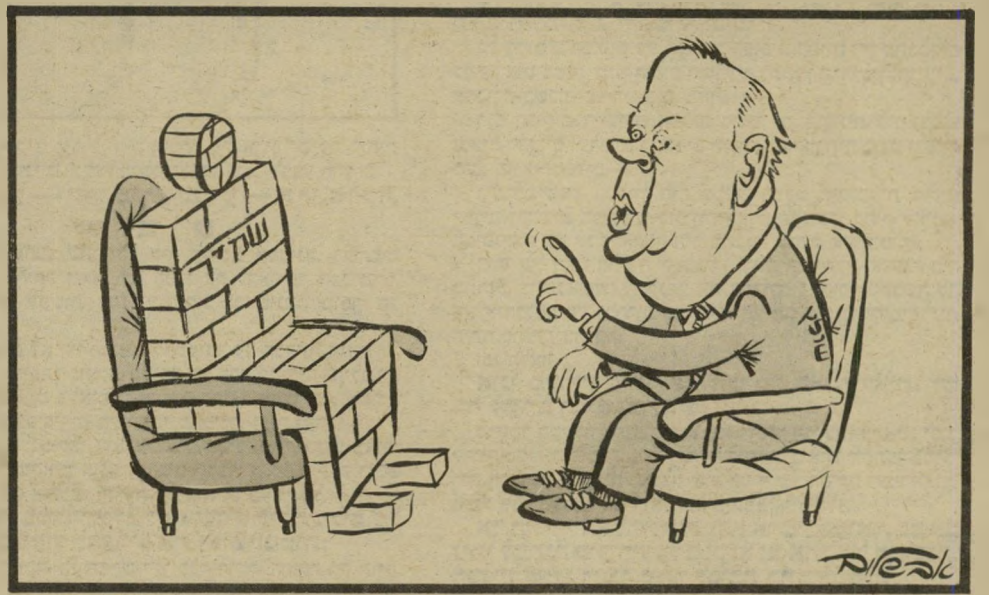
- ★ גם סאדאת התחיל בקאריירה שלו כטוריסט!
★ המוות לא הפתיע אותו. הוא ציפה לו!
★ סאדאת בנה את הפוליטיקה שלו על ההלם!

ל א ידעתי כלל וכלל על הרעיונות של בעלי בדבר השלום. הוא לא דיבר איתי על כך, רק חשב על כך כמשך זמן רב. הוא נהג לשבת פה בחדר, מול הנוף של הנילוס, להתבודד ולחשוב במשך שעות. אני, כאשתו, ידעתי תמיד שבמצב בים כאלה הוא חושב על משהו חשוב, אבל לא ידעתי בדיוק על מה. במצבים כאלה נהגתי להרחיק את הנכדים ממנו, הסתרתי ממנו בעיות, יצרתי אווירה נוחה בשבילו, להגות רעיונות ולפתור בעיות. מעולם לא כפיתי את עצמי עליו. ידעתי רק מה שהחליט לספר לי. אני זוכרת את היום שבו נאם בפרלמנט. היו לי עיסוקים משלי. לכן לא שמעתי את הנאום. כששכנתי הביתה, ג'יהאן - נרגשת ביותר. "שמעת מה אבא אמר היום בפרלמנט?" התנפלה עליי. "מה?" שאלתי, והיא ענתה: "שהוא נוסע לישראל!" לא האמנתי למישמע אוניי. הלכתי להדרה-העבודה שלו ומצאתי אותו יד-שב, מהורהר. הוא הסתכל בי בשקט. "האם זה נכון?" שאלתי. "כן?" ענה. המשכתי לשאול: "ברור לך שכתוצאה מזה תאבד חברים? הרבה חברים?"

כשאללה ירצה, "בין..."

הוא נראה רגוע לחלוטין, כשענה: "כן, ברור לי. במיקרה הגרוע ביותר אתפטר אחרי היוזמה. העיקר הוא שאני צור אווירה נכונה במרחב ואסלול את הדרך לבאים אחריי." באותו רגע חיבקתי אותו והתחלתי לבכות: "זהו הדבר הגדול ביותר שעשית בחייך!"

הוא פטר אותי. כשביל מה? ואם הכדורים יפגעו בראשי? אני מאמין בגורל! כשאללה ירצה ב', הוא ימצא אותי בזמן ובמקום הנוחים לו. אין טעם להילחם בכך. אי-הפתח הזה היה ממש לא מובן לי. הרי כל יצור-אנוש רוצה להישאר בחייהם. קוראים לכך "יצר הקיום". זו היתה תכונה ממש לא-אנושית כבעלי-החיים. האם לא חשב לחיינו מעולם? ובכן, בחודש האחרון לחיינו אירע משהו מורד. בעלי, שהיה כליכר מציאותי, ושרגליו היו תמיד על הקרקע, התחיל לדבר

"אני רוצה לשכנע אותו להסכים לוועידה בינלאומית!"

יחסים מרחביים

האופציה הדמויונית

המלך חוסיין מיישר שוב את הקו. מנהיגי-ערב חשובים לו יותר מאשר שימעות פרס.

המלך חוסיין, אמן השרידות, גאון התימונים, עושה זאת שוב. הוא משנה עמדה.

בנחרון התלקח במערת-המכפ' לה שוב המאבק הרתי-לאומי, כאשר יהודים התנפלו על מוסלמים שבאו ל' ערוך במקום טקס-אשכבה בניגוד לכל-לים שנקבעו. בהר הבית פתחה המישטרה באש על מוסלמים, שהפגינו נגד מה שנראה להם כנסיונם של יהודים לקנות אחיזה ברחבת-המיסגדים. המצב מחמיר. בכל התקריות האלה - או ברובן - בלטו כמה קווי אופי ההופכים יותר ויותר כלליים בחיות זו: היסוד הדתי תופס מקום גדול ר